

pagtning har ifølge Banernes Regnskaber givet Selskabet et aarligt Tab af gennemsnitlig 23,852 Kr. Gik Selskabet nu ind paa at overtage Forpagtningen af den ny Bane paa de samme Vilkaar, saa vilde jo det Tab, som Selskabet har af sin Forpagtning, meget væsentlig forøges. Der er nemlig ingen Grund til at tro, at den ny Bane vil blive i nogen stor Grad mere rentabel end den Bane, som nu findes fra Jaaborg til Ringe. I hvert Fald vil den ikke blive det for det sydlynske Jærnbaneselskab; thi ganske vist vil den tilføre Sveudborg—Odense Banen nogen forøget Trafik; men den vil paa den anden Side ogsaa berøve denne Bane nogen Trafik, idet nemlig hele den gennemgaaende Trafik vist paa fra den Del af den sydlynske Bane, der ligger syd for Ringe og Ringe med, vil fremtidig gaa ad den ny Bane i Stedet for om ad Odense, hvorved altsaa den forøgede Indtægt, som Ringebanen vil bringe, vil gaa tabt for den sydlynske Bane. Jeg har tilladt mig at udtale i Betænkningen, at jeg skønner heller ikke, at der er Grund til for Staten at forlange en saa stor Forpagtningsafgift. Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører, det vil sige den virkelige Ordfører, ikke det ærede Medlem, der fungerer som Ordfører i Dag, naar han ved første Behandling fremhævede, at vilde man forpagte denne Bane ud, var der ikke Grund til at vente, at dette Selskab, som man forpagtede den til, skulde yde større Forpagtningsafgift end det Overstud, Banen virkelig kan bringe. Det forekommer mig at være et overmaade rigtigt Standpunkt. Naar Statskassen i Henhold til gamle Forudsætninger finder det rigtigt at bygge en Bane, er det ikke rigtigt at forlange, at et privat Selskab skal holde Statskassen stadesløs ved at betale det dobbelte af, hvad denne Bane virkelig kan indbringe, og det gør man her, og jeg skønner ikke, at der fra Statskassens Standpunkt i og for sig er Grund til at gøre det. Jeg har tilladt mig at fremhæve i Betænkningen, at Statskassen paa flere Maader er interesseret i, at den sydlynske Bane giver et godt økonomisk Resultat. Statskassen købte for nogle Aar siden til en ret billig Penge for 200,000 Kr. Aktier i Banen af Odense Kommune, og har senere faaet en ganske anden Rente af sine Penge, end Statsaktier ellers pleje. Desuden har Staten anbragt $\frac{1}{2}$ Million Kroner af sine Penge paa saadanne Vilkaar, at den ingen Rente faar, før de andre Aktionærer have faaet 5 pCt. Det er noget langt ude, og der er under almindelige Forhold ikke stor Udsigt til, at Staten kan faa noget

Udbytte. Men den sydlynske Bane har givet et saa godt Resultat, at Staten enkelte Aar har faaet nogle Tusind Kroner, og det er muligt, at hvis Trafikken gaar fremad, som den har gjort i de senere Aar, at den Tid kan komme, da den sydlynske Bane kan forrente den Kapital, Staten har staaende i Banen. Derfor man imidlertid ved Gennemførelsen af dette Forslag var i Stand til at iværksætte en Blyndring af det sydlynske Jærnbaneselskab, vilde Statskassen ikke have Udsigt til at faa Rente af disse Penge, og endnu mindre Udsigt til at faa Udbytte af de Aktier, den ejer i Banen; om Staten ejer mere end for 200,000 Kr., ved jeg ikke. Imidlertid, man kan ikke bevæge det sydlynske Jærnbaneselskab til at gaa ind paa en Forpagtning, som vil bringe Selskabet et saa stort Tab. Selskabet har fra sit Standpunkt ikke nogen stor Interesse i, at denne Bane kommer i Stand; ganske vist vil den tilføre Banen nogen Trafik, men paa den anden Side ogsaa berøve den nogen. Selskabet er gaaet ind paa at give 2 % i Forpagtningsafgift af hele Banestrækningen fra Jaaborg til Nyborg, og endvidere at give $\frac{2}{3}$ af, hvad der maatte blive tjent, til Statskassen. Det forekommer mig, at Selskabet, der som sagt ikke har særlig Interesse i at faa denne Bane fremmet, dog har stillet sig meget kulant over for Statskassen, og at det er et Standpunkt, man meget vel kan slutte sig til. Det har imidlertid Udvalgets Flertal ikke villet, og jeg har derfor, da jeg skønner, at det var et overordentlig vigtigt Punkt, hvoraf Banens Liv og Død afhænger, tilladt mig at foreslaa at gaa et lille Skridt videre i Retning af Statskassens Favør ved at bestemme, at foruden de 2 %, som skulle være Statskassen sikre, skal Staten have hele det Overstud Banestrækningen giver, i hvert Fald indtil 3 %. At det nogen Sinde skulde komme til at overstige 3 %, anser jeg for meget lidt sandsynligt, det vil ligge langt ude i Fremtiden, og skulde Staten til den Tid finde, at Selskabet spandt for megen Silke ved kun at give indtil 3 %, har Staten jo Midler i Hænde til at faa Forholdet forandret. Om det sydlynske Selskab vil gaa ind paa at overtage Forpagtningen paa de Vilkaar, ved jeg ikke noget sikkert om, men af Selskabets tidligere Stilling mener jeg at slutte, at det ikke har tænkt paa at tjene Penge ved den Forretning, og det er kun lidet sandsynligt, at det vil kunne give 2 % uden Tab, saa jeg antager ikke, at Selskabet vil have stor Betænkelse ved at give alt det overstående, hvis der bliver noget. Det forekommer mig, at det er et Standpunkt, som